

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

(ιεροδιακόνου π. Ευσταθίου Σκοπαράντζου)

Σεβασμιώτατε πάτερ και δέσποτα, Τίμιον Πρεσβυτέριον, Χριστού Διακονία, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί μου,

Τίποτα στη ζωή του ανθρώπου δεν είναι τυχαίο· όλα πηγάζουν από την πρόνοια και την αγάπη του Θεού. Δοξολογώ τον Κύριο και Θεό μου διότι, χάρη στο δικό Του έλεος, ανταποκρίνομαι σήμερα στη φωνή Του, που με καλεί από την παιδική μου ηλικία.

Στην ιστορική πόλη της Σπάρτης, όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα, ένιωσα τα πρώτα σημεία της κλήσεως Του. Ακόμη θυμάμαι τα πρώτα βήματα που έκανα σε ηλικία μόλις δύο ετών στο ιερό βήμα του μητροπολιτικού ναού της Σπάρτης, που υπήρξε, υπό τη σκέπη της Ευαγγελιστρίας, το καταλληλότερο έδαφος για να καρποφορήσει ο θείος σπόρος.

Σήμερα, στέκομαι ενώπιον όλων σας στο τέρμα μιας εσωτερικής διαδρομής και στην αφετηρία μιας άλλης. Και, με τα φτωχά μου λόγια, θα ήθελα να ευχαριστήσω προσωπικά όσους συνέβαλαν στην κατά πνεύμα και σάρκα εξέλιξή μου έως τώρα.

Ευλογήθηκα από τον Θεό να γεννηθώ από τίμιους και εργατικούς γονείς, τον Αιδεσιμολογιώτατο πρεσβύτερο πατέρα Γεώργιο και την πρεσβυτέρα Βασιλική, τους οποίους ευχαριστώ και ευγνωμονώ για όλα όσα μου προσέφεραν απλόχερα, φροντίζοντας τόσο για τη σωματική μου υγεία όσο και για την πνευματική μου πρόοδο. Φιλώ τα χέρια σας, προσκυνώ τους κόπους που καταβάλατε για μένα και ζητώ τη συγχώρηση σας για τις στενοχώριες που σας έδωσα. Αλλά, κυρίως, σας ευχαριστώ για το ότι αρχοντικά και αγόγγυστα προσφέρετε τον γιό σας στην εκκλησία.

Αντίστοιχα συναισθήματα ευγνωμοσύνης θέλω να εκφράσω, βεβαίως, και προς τον μονάκριβο και αγαπημένο αδελφό μου Ηλία, που, αν και μικρότερος, ήταν πάντα δίπλα μου και στις χαρές και στις λύπες.

Σε όλους τους οικείους μου που βρίσκονται σήμερα εδώ, αλλά και σε αυτούς που λόγω υποχρεώσεων απουσιάζουν, εκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες.

Επιθυμώ, όμως, να μνημονεύσω και τους γονείς του πατέρα μου, οι οποίοι βρίσκονται πλέον στη θριαμβεύουσα Εκκλησία και τους οποίους αισθάνομαι κοντά μου αυτή την ώρα· αιωνία ας είναι η μνήμη των ευσεβών προπατόρων μου Ευαγγέλου και Αμαλίας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλω στον πνευματικό μου πατέρα. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω και άλλους αξιόλογους ιερείς τους οποίους, καθώς προχωρούσα στην ηλικία, η χάρη Του έφερε στον δρόμο μου.

Κατ' αρχήν, θα αναφερθώ στον προϊστάμενο του ιερού ναού Αγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη πατέρα Σεραφείμ Κοσμά, δίπλα στον οποίο έμαθα ουκ ολίγα. Τον ευχαριστώ για την αγάπη και τη στήριξη προς το πρόσωπο μου, αλλά και για τη χαρά που

μου προσέφερε να διακονώ στο ψαλτήρι του ιερού ναού κατά τις περιόδους των ιερών σαρανταλείτουργων και σε κάθε άλλη ακολουθία.

Θερμά ευχαριστώ και τον καθηγούμενο της Ιεράς Μονής των Αγίων Αναργύρων Πάρωνα Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη πατέρα Γρηγόριο Βαλτογιάννη, όπως και όλη την αδελφότητα, για τη φιλοξενία τους στο μοναστήρι, καθώς και για όλη τη στήριξη που μου έχουν προσφέρει.

Παράλειψη μου θα ήταν να μην ευχαριστήσω και τον πρωτοσύγκελο της ιεράς μητροπόλεως Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη πατέρα Γεράσιμο Πετρολέκα, ο οποίος, με την αγάπη και την εμπιστοσύνη του προς το πρόσωπό μου, βοήθησε σημαντικά ώστε να βρίσκομαι σήμερα εδώ ενώπιόν σας.

Εγκάρδιες και ευγνώμονες ευχαριστίες εκφράζω από τα βάθη της καρδιάς μου στον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη πατέρα Νήφωνα Βατοπαιδινό, καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Νεκταρίου Γλυφάδας, ο οποίος από την πρώτη στιγμή με αγκάλιασε σαν δικό του παιδί.

Επιπλέον, ευχαριστώ και τους αδελφούς της Μονής για τη φιλοξενία που μου προσέφεραν στο μοναστήρι όλον αυτόν τον καιρό, όπως επίσης και για το ότι με δέχθηκαν στην αδελφότητά τους με πολλή αγάπη.

Επιτρέψατε μου, όμως, να ευχαριστήσω ακόμη κάποιον, ο οποίος στέκεται ετούτη τη στιγμή στα δεξιά μου. Αγαπητέ μου πνευματικέ αδελφέ Παΐσιε, σε ευχαριστώ για όλα όσα έχεις κάνει για μένα και, προπάντων, για την αγάπη σου και την ανοχή προς το πρόσωπο μου. Στάθηκες δίπλα μου σε όλη την πορεία μου, φίλος και αδελφός πραγματικός, συνοδοιπόρος μου και στήριγμά μου ήδη από την παιδική μας ηλικία, όταν ξεκίνησαν τα κοινά μας όνειρα να υπηρετήσουμε το ιερό θυσιαστήριο. Δε θα μπορούσα να φανταστώ αυτή τη στιγμή, να βρίσκομαι σε αυτή τη θέση, χωρίς να είσαι στο πλάι μου, συμπαραστάτης μου όπως πάντα.

Σε αυτό το σημείο είθισται ο ομιλών να ευχαριστεί τον Αρχιερέα υπό τη σκέπη του οποίου βάδισε τον δρόμο που τον οδήγησε στη σημερινή ημέρα. Εγώ βρίσκομαι στην πλεονεκτική και ιδιαίτερος τιμητική και ευχάριστη θέση να κλείνω αυτή τη σύντομη ομιλία με τις διάπυρες ευχαριστίες μου προς δύο σεβασμίους Αρχιερείς.

Καταρχήν, ευχαριστώ τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, ο οποίος, με αδιάλειπτη πατρική στοργή και διαρκή πνευματική καθοδήγηση, ενίσχυσε τα πρώτα δειλά μου βήματα στον χώρο της Εκκλησίας και στερέωσε την πίστη μου.

Τέλος, θα ήθελα να απευθυνθώ στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιο, ο οποίος συνέχισε το καλό αυτό έργο.

Σεβασμιώτατε, με περιβάλατε με την αγάπη σας, ανοίξατε τις αγκάλες σας και δημιουργήσατε για μένα πρόσφορο έδαφος για να βαδίσω τα τελευταία μέτρα του δρόμου που με οδήγησε σήμερα εδώ. Σας ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς και ελπίζω να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης σας.

Εύχομαι και προσεύχομαι στον Πανάγαθο Θεό να επιτρέψει να διακονήσω επαξίως το ιερό θυσιαστήριο με πνεύμα συνέσεως και μαθητείας.

*Πρεσβείαις της Υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας,
του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Ευσταθίου και της συνοδείας αυτού, και του Αγίου Ενδόξου
Πρωτομάρτυρος και Αρχidiaκόνου Στεφάνου. Αμήν.*